

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ.

Τιμάται γρ. άργ. 2.

Τιμάται γρ. άργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 22 Δεκεμβρίου 1891.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—'Η έορτή τών Χριστουγέννων και ή άρχή αὐτῆς.—Τό έτος τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.—'Ο 'Επί-τροπος τῆς 'Ιουδαίας (διήγημα τών Χριστουγέννων).—'Εκδόρουή εἰς Βαβυλῶνα.—Ποικίλα.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἐν ταῖς παραμοναῖς μεγάλης καὶ κοσμοσωτηρίου έορτῆς, ἀναμνησκούσης τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ ἀθανάτου φωτός, ὀλίγα τινα ν' ἀναγράψῃ δύναται ὁ ταπεινὸς τῶν ἡμερῶν ἡμῶν χρονογράφος, καθ' ἣν μάλιστα ὥραν ἡ Δύσις, τὴν αὐτὴν πανηγυρίσασα έορτὴν, μικρὰν παρέχει τροφὴν τοῖς περὶ πλείστου τὴν πολιτικὴν ἐν Εὐρώπῃ κατάστασιν ποιοῦμένοις. Καὶ ὄντως, ἡ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην πολιτικὴ κίνησις, ἀσημαντὸς σχεδὸν οὔσα, περιστράφη περὶ τὰς συζητήσεις τῆς γαλλικῆς βουλῆς καὶ περὶ τὰς ἐκχειρίσεις τοῦ πραξικοπηματικοῦ τῶν ἐν Σοφίᾳ λέβητος, τοῦ ἀπὸ τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1885 σιδηρο-φοροῦσαν τὴν Εὐρώπην κρατοῦντος, καὶ τὴν εὐρύνειν τοῦ έργου τῶν νέων Χερόπων ἐπιβάλλοντος. Τὸ γαλλικὸν κοινοβούλιον, ἀνοικτὰς τὰς πύλας αὐτοῦ τηρῆσαν κατὰ τὰς έορτάς, μετὰ πολλῆς τῆς σπουδῆς ἐπεδίωξε τὴν δι-εξαγωγὴν τῶν ἐκκρεμῶν εἰσέτι διατελούντων ζητημάτων, ὧν ἐν τοῖς πρώτοις ἀναγράφονται τὰ νομοσχέδια τῶν νέων τελωνειακῶν τιμολογίων, τὰ διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας ἐπιψηφισθέντα, καὶ ὁ γενικὸς προὔπολο-γισμὸς, ὁ οὐπὼ τυχὼν ἐτι τῆς κυρώσεως τῶν ἐν Λουξεμ-βούργῳ καὶ ὁ ἐπιβαλὼν οὕτω τῇ κυβερνήσει νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοῦ Κοινοβουλίου τὴν χρῆσιν ἐνὸς προσωρινοῦ ὡ-δεκατημορίου. Ἐν ταῖς διεξαχθεῖσαις συζητήσεσιν ἡ κυ-βέρνησις προσέκρουσε κατὰ μεγάλης ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλ' ἐν τέλει κατώρθωσε νὰ ὑπερπηδήσῃ τὰς παρεμ-βληθείσας αὐτῇ μεγάλας δυσχερείας καὶ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον, ὅπερ ἀπὸ διετίας καὶ ἐπέκεινα μετὰ τληκαύ-της διεξάγει ἐπιτυχίας. Οὐχὶ ὀλιγώτερον σπουδαῖα ἦσαν τὰ ἐν Σοφίᾳ, ὅπου νέα κατηνέχθησαν κατὰ τοῦ συμβου-λαίου τῆς 13 ἰουλίου τραύματα διὰ τε τοῦ περὶ τῆς ἑλλη-νικῆς γλώσσης θεσπίσματος καὶ διὰ τῆς ἐξώσεως τοῦ γάλλου ὑπνκόου κ. Σαδοῦρν. Οἱ περὶ τὸν κ. Σταμπούλφ

δὲν ἀνέχονται τὴν γλῶσσαν τοῦ Μεθοδίου καὶ τοῦ Κυ-ρίλλου, οἵτινες, ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἀλφαβήτου τὰ τῆς βουλγαρικῆς στοιχεῖα λαβόντες, ἔγνωσαν νὰ μεταδώσωσι τὰ νάματα τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὰς ἀτέγκτους ὁρδὰς τοῦ Κρούμου καὶ νὰ ἐκπολιτίσωσι τοὺς ἐν τρώγλαις καὶ σπηλαίοις τότε οἰκοῦντας, νῦν δὲ ἥκιστα ἐν ταῖς ἐστίαις αὐτῶν ἀνεχομένους τοὺς ἀποτολμῶντας νὰ διαφωτίσωσι τὴν Δύσιν περὶ τῶν μαυμοθρέπτων αὐτῆς, τὴν Δύσιν ἥτις ἀταράχως ὅλως καὶ μετ' ἀπαθείας προσβλέπει εἰς τὴν διαιώνισιν καὶ καθιέρωσιν τοῦ τῶν συνθηκῶν ἀνα-τρεπτικοῦ έργου τῶν ἐν τῇ πρωτενοῦσῃ τῆς νεοτενχοῦς ἡγεμονίας κυβερνητῶν, καίτοι ἀλλοίων ὅλως ἡγετο αἰσθη-μάτων ὅτε ἕτεροι λαοί, τῶν δικαίων αὐτῶν ὑπεραμνύ-μενοι, ἔβλεπον ἑαυτοὺς περιαγομένους εἰς τὴν θέσιν τοῦ Προμηθέως δεσμώτου καὶ περιβαλλομένους διὰ τῶν ξυλίνων τειχῶν, εἰς ἃ τὴν τῆς πατρίδος σωτηρίαν ἀνεζή-τει ὁ μέγας τῆς Σαλαμῖνος νικητής. Ὡσαύτως ἡ μεγάλη ἐν Εὐρώπῃ δημοκρατία βλέπει ἑαυτὴν παραγκωνιζομέ-νην ἐν τῷ ζητήματι τῆς ἱκανοποιήσεως αὐτῆς, καὶ οἱ θερμοὶ τῶν ἐν Σοφίᾳ συνήγοροι ἐξήντησαν ἅπαν τὸ τῆς σοφιστείας αὐτῶν λεξιλόγιον ὅπως τὸ μὲν διαπιστώ-σωσιν ὅτι ἐν τῇ ἐξορίᾳ τοῦ κ. Σαδοῦρν οὐδὲν τὸ ἀντιβαί-νον εἰς τὰς διεθνεῖς συνθήκας ὑπάρχει, τὸ δὲ ὅπως καὶ αὐτῆς ἐκτοξεύσωσι τὸν κατὰ τῆς Ρωσίας ἰὸν διὰ τῆς ἀνασκαλείσεως τοῦ ζητήματος τοῦ Βατούμ. Ἡ ἰταμὴ τῶν ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστη ἰδίᾳ γλῶσσα ἐξῆψε τὴν ὀργὴν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ἐν Ρωσίᾳ κυριωτέρων ὀργά-νων, ἅπερ μετὰ πολλῆς τῆς τέχνης καὶ δι' ἀκαταμαχή-των ἐπιχειρημάτων ἀνέτρεψαν τοὺς παραλογισμοὺς τῶν θερμῶν τῶν Βουλγάρων συνηγόρων καὶ ὑπεδύλωσαν ὅτι ἡ μεγάλη πρὸς τούτοις ἀνοχὴ οὐδὲν τὸ ἀγαθὸν συνεπά-γεται, οὐδὲ παγιοῖ τὸ μετὰ τοσοῦτου στόμφου διατυμπα-νιζόμενον ἔργον τῆς περιφρουρήσεως τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ ἡσυχίας καὶ εἰρήνης διὰ τῆς συσφίξεως τῶν συμμαχικῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἐνισχύσεως τούτων διὰ τῆς ἐμπορικῆς ἀλληλεγγύης. Ἡ τῶν ἡμεπισήμων ρωσι-κῶν φύλλων ὀριμεῖα ἀλλὰ καὶ λογικὴ γλῶσσα τοσοῦτω μᾶλλον ἐπεβάλλετο ὅσῳ οἱ τὰς ιδέας τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξω-τερικῶν ὑπουργοῦ τῆς δύαδικῆς μοναρχίας ἐξυπηρετοῦν-τες δημοσιογράφοι δὲν ἀποκνοῦσιν ἐν τῇ κατὰ τῆς Ρω-σίας ἔχθρᾳ καὶ νὰ ἐποικοδομήσωσιν ἐπὶ ἀμυδῶν βάσεων διάφορα σχέδια τῶν ἐν τῇ ἀχανεῖ ταύτῃ αὐτοκρατορίᾳ πολεμίων τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως· ἀλλ' ἡ κυβέρνησις τοῦ τσάρου, κωφεύουσα εἰς τὰ φληναφήματα τῶν ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστη κυριωτέρων ὀργάνων καὶ εἰς τὰς ἀντεγκλήσεις